

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corona Sacratissimorum Jesu [Iesu] Christi Vulnerum

Wael Van Vronesteyn, Willem de

Antverpiæ, 1649

§. II. Quàm gratus Salvatori.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49125](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49125)

dis in Comitatu Mansfeldiæ, Ordinis sancti Benedicti Abbatissa. Filias suas religiosas pia mater hortari erat solita, ut pro affectu, quo in sacra vulnera Salvatoris ferebantur, in illorum honorem partitione in singulas factâ, quinques mille orationes Dominicas, & totidem salutationes Angelicas simul omnes recitarent. Quæ devotio Salvatori ita placuit, ut Mechtildi extensis brachiis, & patentibus vulneribus apparens dixerit, Patrem suum horum aspectu magnopere placari, sequæ cum quinques tantum oratio Dominica, & salutatio Angelica in illorum venerationem recitatur, mirum in modum recreari.

§. II.

*Quam gratus Salvatori sit hujus Coronæ
usus.*

Non potest itaque non gratissimus accidere Salvatori novæ hujus Coronæ usus, à quo quæ non beneficia
D sperabi-

sperabimus, quando eandem percur-
rendo toties illi sacra vulnera, piis con-
siderationibus, veluti balsamo condita,
repræsentamus. Nam quemadmodum
Regi, qui ut subditos suos in libertatem
ab hostibus vindicet, pro illis bellum
gerens, & fortiter pugnans, graviter
vulneratus est, nihil contingere potest
gratius, quàm ut liberati, præliorum, ac
vulnerum memores, ea in tabulis de-
picta, ac palam spectanda proponant,
grati animi ac devotionis erga libera-
torem suum æterna monumenta. Ita &
Salvatori nostro nihil æquè placet,
quàm certaminum ejus, cum antiquo
animarum nostrarum hoste suscepto-
rum, & vulnerum in illis acceptorum
devota memoria, quæ in Coronula no-
stra, veluti in totidem tabulis, oculis
nostris exhibentur, & ipse Dominus
redivivus, veluti totidem victoriæ ab
hostibus suis reportatæ signa, in corpo-
re glorioso servavit, ut æterna illorum
in animis nostris sit recordatio.

*Gaspar
Mancebo in
vita ejus.*

Quod probè intellexit Iohanna de
Guilhem Origuelis, oppido Regni Va-
lentiæ,

lentiæ, Ordinis S. Augustini, magnæ virtutis Religiosa, quæ anno 1607. vivere desiit. Assueverat illa secum assidue deferre in tabellâ, depicta Domini vulnera, oculisq; atque animo ea crebro subiicere. Quatuor tabellæ angulos occupabant manuum ac pedum vulnera, medium lateris seu cordis; sub hoc colūbula quiescebat varii coloris, quæ diceret; *Pone me iuxta te*: ipsi verò Iob 17. v. 3. cordis vulnere columbula alba, priore minor infidebat, hac Epigraphe; *In nidulo meo moriar*, in quo uti vixerat, ita in Iob 29. v. 18. eodem vitam ponere exoptans. Et nos in eodem vivere ac mori debemus, vulnerum Salvatoris semper memores, illa in Coronulâ nostrâ circumferentes, uti circumtulit Magdalena Carrasa Io. Rho lib. 3. c. 2. ex-emp. virt. Princeps in urbe Neapolitanâ matrona, quæ pro armillâ utebatur Deiparæ Rosario materia pretiosiore, quo pia fraus magis tegeretur. Illius globulis captus in horto Salvator, flagellatus, spinis coronatus, cruci affixus, insculptus erat, ut patientis ac vulnerati sui Salvatoris memoriam numquam de-

poneret, illoque monitore in æqualem Matronarum conuersatione, ac consuetis earum oblectamentis, diuinam Maiestatem non offenderet. Ita piæ animæ non in tabellis tantum, sculptis gemmis, ac numismatibus, sed multo magis in cordibus, vulnera Redemptoris sui circumferant, quod obsequium vt illi acceptissimum, ita nobis ad pietatem ac præsidium, utilissimum est.

§. III.

Coronam hanc Rosario, seu Coronæ Deiparæ nihil obesse, sed illam ab hac magis commendari.

Plum, ac beneuolum lectorem hinc rogatum velim, ut sibi persuadeat novam hanc Coronam non proponi, vt piissimum vsum, ac laudatissimum recitandi Deiparæ Virginis Rosario, vlla ratione impediatur, aut obscuret. Quemadmodum enim istud in honorem,